

Soborul din Mopsuestia.

14.Soborul cel din Mopsuestia Ciliciei s-a adunat de nouă episcopi în anul 550, ale căruia practicele s-au cercetat la a 5 adunare a celui de al V Sobor lumnic din Constantinopol, vezi Tomul II al Soboarelor întru care se păzesc și epistolele episcopilor Ciliciei, către Iustinian și către Papa Vigilie, în care mărturisesc că numele lui Teodor nu este în sfințitele condice, ci în locul lui, este Chiril, precum s-a zis mai sus, în care pe lângă altele a scris așa: „Cu mărturia clericilor și a celorlalți conglăsuitori locuitori ai cetății acesteia, încă și însăși sfințitele condice care le avem în mâini, martur este Dumnezeu că le-am găsit că sunt a sfintei pomenirii Arhiereilor etc. Epistolele acestea se află în a 5 –a adunare de care s-a pomenit.

Soborul V din Aurilia.

15.Cel de al V-lea din Aurilia s-a adunat în anul 542 ori 549 la care au iscălit 48 de episcopi, 10 prezviteri, 6 Arhidiaconi, 3 diaconi și doi egumeni, toți în numele episcopilor lor, au alcătuit 24 de Canoane. Dintre care cel dintâi osândește eresul lui Eutihie, și al lui Nestorie, iar celelalte canoane întăresc învățătura Bisericească. Și se află acestea în Tomul II al Soborului.

Soborul al V-lea din Constantinopol Lumnic.

16.Cel de al II-lea în Constantinopol, adică al V-lea Lumnic, s-a propovăduit de împăratul Iustinian și s-a adunat în anul 553, spre punerea la cale a gâlcevii pentru cele trei capete, la care au venit 165 de Părinți Sfinți, între care era Eutihios al Constantinopolului, Apolinarie al Alexandriei, Doninos al Antiohiei și în locul lui Eustolie al Ierusalimului, a venit Ștefan al Rafiei, Grigorie al Tiberiadii, Damian episcopul Sozitanis. Iar Vigilie episcopul Romii, cu toate că era în Constantinopol a fost de multe ori chemat de împărat și de episcopi la Sobor, însă nu a voit să șadă împreună, precum se arată din graiurile Soborului în adunarea a II-a și a 8-a, alte ori punând pricini de boală, și alte ori făgăduindu-se să vină și nu a venit, iar pricina era, că nenădăjduind pro-cinstire de covârșire, se ferea de a fi de față.

Adunarea I-a.

17.Lucrările, adică adunările acestui Sobor au fost în număr de 8. Întru ***adunarea I-a*** s-a cetit scrisoarea trimisă de împăratul Iustinian către Sobor, prin silentariul Teodorit, care începe așa: „Sânguință am avut cu adevărat ..etc. Apoi cetindu-se amândouă epistolele lui Eutihie, și Vigilie, s-au trimis douăzeci de episcopi, între care și trei

Patriarhi, Eutihie al Țarigradului, Apolinarie al Alexandriei, și Domnin al Antiohiei, să cheme la Sobor pe Vigilie, care s-au întors și au spus, că Vigilie punând înainte boala trupului, alta nu a zis , fără numai că mâine va arata socotința sa pentru Soborul acesta.

Adunarea II-a.

18.Întru a II-a adunare, iarăși aceiași episcopi au fost trimiși să poftescă pe Vigilie, și au adus răspuns Soborului, cum că el nu vine la Sobor, fiindcă dintre Răsăriteni sunt mulți episcopi, iar dintre Apuseni puțini, iar socotința sa pentru cele trei capete cu cât mai în grabă au trimis către împăratul. Atunci cu episcopii s-au trimis împreună de împăratul și oarecare prea mari încuviințați bărbați, ca să-l silească pe Vigilie să vină la Sobor, ci el a zis: că cele ce de multe ori a osândit atât cu glasul cât și cu epistolele, adică cele trei capete, pe acestea iarăși le osândește. Deci întorcându-se aceștia au povestit, cum că Vigilie a cerut vreme rânduită spre a adeveri socotința sa pentru acele trei capete. Iar între acestea, pe episcopii ce venise în Constantinopol, și nu se înfățișaseră încă în Sobor, i-au chemat, care pentru că nu era Papa în Sobor și pentru alte pricini n-au voit să vină.

Adunarea a III-a.

19.În a III-a adunare după tălmăcita mărturisirea credinței, se rânduieste pentru cele trei capete, adică pentru Teodor al Mopsuestiei, și pentru cărțile lui, pentru Iva și epistola lui către Marin persul, și pentru cele scrise de Teodorit împotriva lui Chiril la adunarea cea cu puțin mai înainte au vorbit.

Adunarea a IV-a.

20.În a 4.a adunare s-au cetit înfricoșatele hule ale lui Teodor al Mopsuestiei, care sunt cuprinse în scrierile lui, care erau de acest fel, încât zic Părinții că întru a opta adunare, că s-au mirat de cum l-a suferit Dumnezeu pentru acestea, că nu i s-a ars limba cu foc nepotolit, și mintea lui din care a ieșit aceste hule. S-a mai cetit încă păgânescul simbol al acestui Teodor, care se află în Tomul II al Soboarelor, după a cărui cetire au zis Părinții, că acest Simbol satana l-a alcătuit.

Adunarea a V-a.

21.În a 5-a adunare, aducându-se în mijloc cele alcătuite de Părinți împotriva lui Teodor, și legile cele împotriva lui ce au fost rânduite de împărați s-au cetit, asemenea la urmă au cetit și practicele Soborului celui ce s-a făcut în Mopsuestia, din care curat

și descoperit s-a arătat că numele lui Teodor s-a șters din sfințitele condice, și în locul lui s-a pus al lui Chiril, după aceasta s-au mutat cu cercetarea de la Teodor la cele scrise de Teodorit asupra lui Chiril, care cetindu-se, pe Soborul din Calcedon l-au încununat cu laude, căci în alt chip acel Sobor nu l-a primit pe Teodorit, de nu ar fi dat întâi anatema pe Nestorie și hulele lui.

Adunarea VI-a.

22.În a șasea adunare s-au cetit epistola lui Iva, care se află în Tomul II al Soboarelor, și s-a hotărât că este eretică, fiindcă cuprinde hulele lui Teodor, și ale lui Nestorie ereticii, și pre apărarea lor prosciindu-i pe ei Iva învățători ai ei, precum zic Părinții în a opta adunare. S-a dovedit încă din practicele Soborului de la Calcedon, că Părinții cei adunați în el nu au primit pe Iva, mai înainte de a zice anatema lui Nestorie, și de a iscăli în mărturisirea de credință a Soborului din Calcedon, și în Tomul lui Leon, prin care Nestorie și Eutihie s-au osândit, iar cele cuprinse în epistola lui Iva, ca unele ce erau cuprinse de nestorianism, nu s-au primit de Părinții Soborului din Calcedon.

Adunarea a VII-a.

23.În a 7 a. adunare trimis fiind de împăratul, Constantin chestorul sfântului Palat, adică economul, a adus la Sobor epistolele lui Vigilie, ce le-a scris către Rustic, și Sebastian diaconii Bisericii romanilor, asemenea și către Valentinian episcopul Tomeilor Sciției și către Aurelian al Arealții, din care poate vedea fie cine pe Vigilie care mai înainte a osândit cele trei capete, că în urmă încearcă să le diafendeisească. Deci cetindu-se epistolele acestea, încă și practicele Soborului din Antiohia, ce erau trimise împreună de împăratul, s-a dovedit că Nestorienii se nevoiau pentru acest Teodor ca pentru al lor, și punând chipul lui într-o trăsură, cu triamburi și cu cântări de psalmi cu prăznuire și cu bucurie în cetatea lui Kiru l-au băgat.

Adunarea VIII-a.

24.Și în sfârșit în al 8-a adunare s-a cetit hotărârea cea asupra lui Teodor al Mopsuestiei, și a celorlalte capete (adică pricini) a epistolei lui Iva, și asupra conscripturilor lui Teodorit împotriva lui Chiril, care hotărăște așa: „Însă osândim și dăm anatema, pe lângă toți ceilalți eretici care s-au osândit și s-au dat anatemei de către pomenitele sfinte Soboare, și de către Sfânta catolică (obștească) și Apostoleasca Biserică, și pe Teodor de ce se zice episcop de Mopsueistia, și con-

scripturile lui cele păgânești, și de Teodorit cele păgânești scrise și împotriva dreptei credințe și împotriva celor douăsprezece capete a celui întru Sfinți Chiril, și a Sfântului Sobor I de la Efes, și câte spre ajutorul lui Teodor și a lui Nestorie s-au scris de Teodorit, și încă mai anatematic și păgâneasca epistolă care se zice că s-a scris de Iva către Marin Persul”. După acestea au așezat paisprezece capete pentru dreapta și neprihănită credință, adică anateme împotriva lui Nestorie, a lui Eutihie și a celorlalte eresuri, precum și împotriva celor trei capete, adevărindu-le pe acestea fiecare din episcopi cu iscălitura lor, pe care cel ce voiește cetească-le în Tomul II al Soboarelor.

25.În anatematicismul 11 împreună cu ceilalți eretici se dă anatema și Origen, și stricările lui din scriptură, zicând Părinții: „Dacă cineva nu va da anatema de Arie, pe Makedonie, pe Apolinarie, pe Nestorie, pe Eutihie, și pe Origen împreună cu păgâneștile lor con-scripturi, și pe toți ceilalți eretici, care sunt osândiți și dați anatema de Sfânta Catolica și Apostolica Biserică, și de mai înainte zisele patru Soboare, și pe cei ce au cugetat asemenea cu ereticii de care sa zis, și rămân nepocăiți până în sfârșit întru a lor păgânătate, unul ca acela să fie anatema.”

26.Perilixis (cuprinderea pe scurt) a acestui Sobor o face Evagrie cu puține cuvinte, zicând așa: întrebând Iustinian împărat pe Soborul adunat, ce ziceți pentru Teodor și pentru cele de Teodorit împotriva lui Chiril și a celor 12 anateme au zis, și pentru epistola lui Iva către Marin Persul, sa cetit mute ziceri ale lui Teodor și ale lui Teodorit, și vădindu-se, că și din vechi Teodor s-a osândit, și din sfințitele condice s-a șters, căci pentru că și după moarte ereticii se cade a se osândi, pe Teodor îl dau anatema și pe cele zise ale lui Teodorit împotriva celor 12 capete ale lui Chiril, și împotriva dreptei credințe, și epistola cea către Marin Persul, zicând Părinții acest fel de cuvinte a Marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos după pilda ce este în Evanghelii. Și atâtea pentru Soborul al V-lea Lumnic, ale cărora practicele în elinește nu se află decât câteva bucăți.

Soborul din Paris.

27.Soborul cel din Paris s-a adunat în anul 557 ori 560 pentru această pricină: în vreme ce în Galia s-a ridicat război între frații Gildebert și Clotariul împărații francilor s-a ridicat război și în neamul Emfilios cei ce era sub stăpânirea lor Bisericeștile cinuri, care nu puteau a le lua episcopii, le luau împărații, adunându-se dar la acest